

Szilvaorrú keszeg (*Vimba vimba*) a Nagykunsági-főcsatornából

Nyeste Krisztián, Molnár József

A szilvaorrú keszeg reofil halfaj, első-sorban vízfolyásaink sodrottabb vizeiben él, a lassúbb folyású élőhelyeket kerüli, ezért a kiskörei duzzasztómű létesülése óta rendkívül megritkult a duzzasztott Tiszaszakaszon. Az utóbbi évtizedek vizsgálatai során a folyómederből csak elvétve került elő, a tározótérből pedig nincs előfordulási adata. A környékről legutóbb 2007-ben a Tisza-tó Tiszavalki-medencéjébe torkolló Eger-patak Borsodivánka feletti alsó szakaszáról került elő.

Ezért volt meglepő, hogy 2017. július 27-én a Nagykunsági-főcsatorna kezdeti szakaszán, a zsiliptől kb. 100 méterre egy 25 és egy 27 centis szilvaorrú keszeg is a horgunkra akadt, melyeket a dokumentációt követően visszatettünk a vízbe.

A Nagykunsági-főcsatorna a Tisza-tó déli, Abádszalóki-medencéjéből ered, s a Nagykunság öntözővíz-elátásának nagy részét biztosítja. A zsilipen átömlő víz gyors, oxigénben gazdag, a reofil fajok élőhelyévé alakítja

A fogott szilvaorrú keszegek egyike (Nyeste Krisztián felvétele)

a csatorna kezdeti szakaszát. A szilvaorrú keszeg előfordulási adata azt bizonyítja, hogy áradások alkalmával a tározótérbe is érkeznek áramláskedvelő halfajok, melyek a Nagykunsági-főcsatorna felső szakaszán megfelelő feltételeket találnak. Véleményünk szerint innen még más, a duzzasztott Tisza-szakaszon ritkának mondható reofil faunaelem is előkerülhet.

Szilvaorrú keszeg és karikakeszeg hibridje (*Vimba vimba* x *Blicca bjoerkna*) a Lendvából

Sallai Zoltán, Sallai Márton

A Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatóság munkatársai jelezték, hogy a Lendva hazai szakasza értékes halélőhely, ahová a Kerkából több természetvédelmi szempontból jelentős faj vonul fel a tavaszi időszakokban. A helyszínre 2016. május 22-én Megyer Csaba és Lelkes András segítségével jutottunk el, amiért ezúton is hálás köszönetet mondunk. Muraszemenyénél, a torkolat felett (Y461613; X128780), vízben gázolva kezdtük meg a halászatot.

Nem sokkal a kezdést követően egy olyan halat sikerült fognunk, mellyel halászataink során eddig még nem találkoztunk. Habitusra a karikakeszegre emlékeztetett, de a szilvaorrú keszeghez hasonló nászruhát viselt. Az ajka, a praeoperculum alsó része, valamint a mellúszó töve narancsos színű volt. A páros úszók sötét vörösnarancsosak, az anális úszó töve narancsos, míg a szegélye a karikakeszegre jellemzően fekete volt. Pici orra alatt alsó állású volt a szája, de az orra jóval rövidebb, a háta pedig magasabb volt, mint a hasonló korú szilvaorrú

A szilvaorrú keszeg és a karikakeszeg hibridje (Sallai Zoltán felvétele)

keszegeknek. A halat a külső jegyek alapján a szilvaorrú keszeg és a karikakeszeg hibridjének (*Vimba vimba* x *Blicca bjoerkna*) határoztuk. Az impozáns kinézetű, ritka hibridet a fotózást követően szabadon engedték. Egyéb közönséges fajok mellett sikerült még leánykoncért, balint, nyúldomolykót, szilvaorrú keszeget, menyhalat és széles durbincst is fognunk.